

Què hi ha, gent? Tornem de nou amb el número 6 de la revista. En aquest, us sorprendrem amb notícies, textos, imatges i molt més. Esperem que passeu una bona estona amb aquest número que hem fet amb molt d'esforç. Que disfruteu i fins la propera. Ah! Feliç 2004.

TALLERS NADALENCES

El passat dia 18 de desembre es va organitzar al nostre institut una sèrie de tallers. Pàg. 11

Reportatge
sobre el
crèdit de
vela

En aquest
reportatge
trobareu un
repàs
històric
sobre el
crèdit.
Pàg. 6

L'any
Ruyra a
l'institut

Pàg. 4

Els alumnes de
premsa fan un
Periódico

Explicació detallada
d'un matí de molta
activitat
Pàg. 9

Entrevista a
Alexandra
Roura,
professora
de llengua
de signes
Pàg. 19

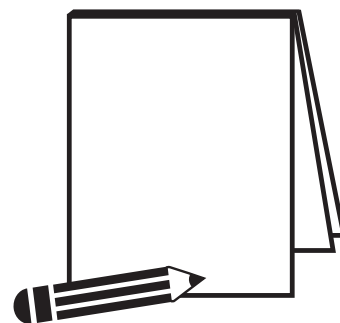
Sumari

Diari íntim	2
L'aula al carrer	4
Textos breus	8
Mitjans de comunicació	9
Instinotícies	10
A la tutoria	11
Espècies protegides	19

DIARI DEL COMENÇAMENT DE CURS

Toni Hernández, professor

Els alumnes del crèdit variable "Literatura del jo" de 3r d'ESO ens mostren tot el que han après sobre el diari íntim amb aquests textos que signen amb pseudònim. Després de llegir-los, podeu jugar a descobrir la identitat real d'aquestes "germanes de Shakespeare".

Dilluns, 22 de setembre del 2003

Estimat diari:

Saps? Sempre havia volgut fer-ne un (de diari), però fins ara no m'he decidit.

Espero que siguis un gran suport per a mi, un amic íntim amb qui desfogar-me i sentir-me a gust.

Aquest matí m'he llevat amb molta son. Vaja, com sempre. Porto una setmana aixecant-me a les set i tot i això no acabo d'acostumar-m'hi.

L'estiu està molt bé, m'agrada: platja, amics i descans. Tornar a l'escola es fa pesat i monòton. L'únic bo? Tornar a veure antics companys i poder riure't un altre cop dels profes... En fi, és llei de vida. A l'institut ha anat com sempre, pesat i llarg, tot i que de tant en tant, algunes classes sembla que es fan curtes.

Com que ahir va ploure, molta gent anava plena d'esquitxades, però el que em fa més gràcia és veure els nous alumnes de primer, petits i escanyolits. Van com un ramat d'ovelles, es pensen que els picarem...! pensar que fa poc érem nosaltres!

Demà tornaré a escriure't els meus problemes (segur que en tindré molts).

Fins demà, amic diari.

Dolça Shakespeare

Dimarts, 23 de setembre del 2003

Estimat diari !

Com cada dimarts, he anat a l'institut i he fet les meves classes habituals. He tingut, com és normal, més moments bons que no pas de dolents. Un dels més dolents ha sigut a la classe de gimnàstica. Com sempre, he fet uns resultats una mica dolents. Però intento no desanimar-me i continuo endavant.

No sóc bona gimnasta i reconec que sóc una mica poruga, però, per sort, sóc molt optimista i això m'ajuda molt. Precisament, avui una amiga m'ha dit que sempre veig les coses positives de la vida i m'ha preguntat com m'ho feia, i jo le he respost que no té cap secret. Si, per exemple, alguna cosa no t'ha sortit

gaire bé, doncs al pròxim intent hi poses més ganes i sobretot molt de valor. Crec que tot es troba en l'estat mental.

A la tarda m'ha trucat la Maribel, una amiga de Màlaga. Feia temps que no sabia res d'ella i estic molt contenta perquè aviat vindrà a Blanes i segurament la podré veure.

Diari, fins aviat.

Lluna Shakespeare

Dimecres, 24 de setembre de 2003

Estimat diari:

Avui m'he despertat amb la ràdio i de seguida m'he posat dempeus. He començat a preparar-me per anar al col·le quan ha entrat la meva mare i m'ha felicitat pel meu sant. Jo ja ni m'enrecordava, però, en efecte, és el meu sant. He sortit de casa amb xandall i màniga curta, i encara que tenia una mica de fred, no m'he posat el jersei, se m'ha passat de seguida.

Quasi sempre, quan esperes que un dia sigui genial et passa tot el contrari: et deprimeixes, et surt tot malament... per això avui ni m'he plantejat que sigui perfecte i m'ho he passat genial.

M'he quedat a menjar a l'escola. Hem menjat pizza i després hem anat a xerrar al pati. Amb els amics, de vegades parles de temes molt interessants, temes que mai pensaries que tocaries. Se'n pot aprendre molt, dels amics i de les teves vivències amb ells.

A primera hora de la tarda tocava anglès, però la professora no ha vingut; per tant, hem estat tota l'hora parlant i rient. A l'hora següent tocava música. Hem fet història de la música, no ha estat gaire divertit, però malgrat tot l'hora s'ha passat ràpid.

He tornat a casa caminant amb una amiga i hem xerrat sobre les nostres coses.

Ha estat un dia molt bo per mi, m'ho he passat molt bé.

Aigua Shakespeare

Dijous, 25 de setembre de 2003

Estimat diari:

Per fi puc parlar amb tu! Tinc moltes coses per explicar-te.

Durant el matí, a l'institut tot ha sigut tan avorrit com sempre. A l'hora de dinar, dues amigues meves s'han discutit, i res més d'interessant. El millor ha vingut a la tarda, quan hem anat a vela; hem anat amb «raquero» i després amb una barca semblant a un «raquero», que és de competició. Uns quasi s'enfonsen! No deixo de pensar en el cap de setmana; l'institut és un avorriment moltes vegades, però m'ho passo molt bé amb les meves amigues fent parides tot el dia. Tinc ple de problemes al cap que van d'un costat a un altre i no puc controlar. A vegades els explico a alguna amiga, però no sabia com escriure'ls.

Estimat diari, haig de marxar!

Fins demà!

Elisabet Shakespeare

Dilluns, 29 de setembre del 03

Estimat diari,

Avui ha estat un dia força normal i bastant positiu, no el dia contradictori que jo m'esperava... doncs millor que hagi estat així.

He arribat a l'institut i a l'hora del pati m'he adonat per alguns motius de qui són les meves amigues de veritat i si puc comptar amb elles o no quan les necessito. En aquests moments tinc certs mals rotllos amb "els amics" i coses més personals, però estant amb les amigues passant de tot una mica i posant-hi una mica de part teva tot se supera; a part d'això, no m'ha passat res de l'altre món.... a les classes he estat rebent perdudes que no he pogut contestar perquè no tenia saldo i a l'hora del menjador he estat acabant una cosa d'una assignatura i després, en acabar les classes, he arribat a casa, he acabat els deures, i he trucat a una amiga d'un altre institut. Hem estat 30 minuts parlant de les paranoies que tenim en general i m'he quedat molt millor després d'haver parlat amb ella. Avui aniré a dormir aviat... com sempre m'adormiré amb cacaos mentals al cap i escoltant música... Fins una altra!!

Karlota Shakespeare

Divendres, 26 de setembre de 2003

Estimat diari:

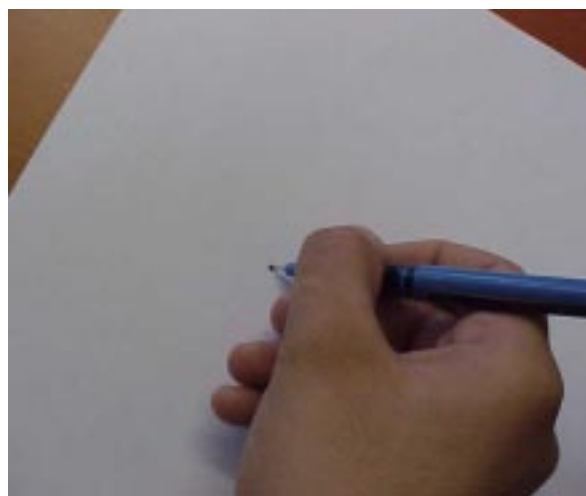
Com és normal en una adolescent a qui se li han acabat les vacances, avui m'he llevat amb mala cara i sense ganes de res, i menys d'anar a classe. Després, però, tot ha començat a aclarir-se o a millorar, suposo que a mida que m'anava despertant. En arribar a classe, no ha tingut gaire temps de res, he anat ràpidament cap al gimnàs, com és evident, tenia educació física. Avui era un dia corrent com tots aquells divendres en què tens ganes que s'acabin les classes i poder passar-ho bé el cap de setmana.

En acabar les classes, després de dinar, he llegit el llibre *Ràbia*, quae tots els de 3r deuen conèixer, i m'ha entrat la inspiració.

He començat a escriure i, com es pot veure, la inspiració no m'ha servit de res. Quan es té un mal dia no s'hi pot fer res!

Fins aviat.

Seidid Shakespeare

Començant el diari

L'ANY RUYRA AL SERRALLARGA

Joaquim Ruyra somrient

Ariadna Benito

Dijous 23 d'octubre, a les 11:00h, els alumnes de 4t d'ESO C vam anar des de l'institut fins a la Casa Saladrigas, per fer la ruta de Joaquim Ruyra, aprofitant que aquest any se celebra el centenari, i que a l'assignatura de català estàvem estudiant la vida i l'obra d'aquest escriptor modernista.

Vam anar al passeig de Mar, davant la Casa Saladrigas, on hi ha l'escultura del Frare Sadurní, i una vegada allà la tutora, l'Assumpció Vaquer, va explicar per què hi havia aquell monument. Després vam anar cap a un parc situat davant la Creu Roja, darrera dels gronxadors, i una vegada allà vam llegir un fragment de narració que estava inspirat en la platja de Blanes. Al cap d'una estona ens vam dirigir a Sa Palomera, allà l'Assumpció ens va explicar l'argument d'una narració d'en Ruyra, «En Garet a l'enramada». Tot passejant vam anar al barri de S'Auguer, on antigament es feien unes festes anomenades enramades. Per acabar ens vam dirigir al carrer Ample per veure la casa d'en Ruyra. Situats davant la casa, vam observar que hi havia una placa sobre el portal, que recordava que Ruyra va viure allà.

Alumnes de 1r d'ESO

Dilluns 3 de novembre a la tarda, els alumnes de 1r d'ESO, acompanyats per la Lourdes Domènech, en Josep Sànchez i en Salvador Pont, vam anar a visitar les dues exposicions de l'any Ruyra a la Casa Saladrigas i a la sala La Biblioteca.

La Casa Saladrigas va ser construïda per Isidre Puig i Boada, deixeble d'Antoni Gaudí. Allà vam veure quadres de pintors de l'època de J. Ruyra. N'hi havia de Modest Urgell, de Joan Llimona, de Santiago Rusiñol...

Els guies, l'Aitor i la Montserrat, ens van explicar què eren els exvots, és a dir, els regals que feien els mariners a la Verge quan se salvaven d'un temporal de mar, i ens van ensenyar els diferents tipus de vaixells de pesca.

A la sala La Biblioteca, vam veure uns documents, alguns llibres de l'escriptor i unes fotos molt gracioses de Ruyra fent ganyotes.

Després de visitar les exposicions, vam anar fins al carrer Ample a veure la casa on va viure Ruyra.

Quan va acabar la sortida, els alumnes vam tornar a casa sabent més coses de l'escriptor.

La ruixada ha sigut de ginesta. Els carrers n'estan encatifats, i les noies, que hi porten esquitxades la roba i les cabelleres. És la nit més alegre de Blanes, la darrera nit de les enramades. El vent és suau i temperat, el cel serè, i el juny xamós riu entre les estrelles.[...]

"En Garet a l'enramada" (fragment)

DESPRÉS DE LLEGIR RUYRA

Assumpció Vaquer, professora

A classe de llengua catalana, diverses vegades hem llegit i comentat textos de Joaquim Ruyra (algunes narracions, fragments d'altres, poemes i també articles que l'escriptor va publicar en revistes de l'època). Un dels textos llegits aquest any és la narració titulada "Una tarda per mar", en la qual Ruyra, aprofitant l'anècdota que protagonitzen uns nois que han fet campana "d'estudi" per anar a pescar, ens ha deixat una de les descripcions més detallades del mar de Blanes. Com que de textos descriptius ja n'hem elaborat i imitat moltes vegades, després de llegir i comentar aquesta narració, la proposta va ser una altra: inventar l'origen del sobrenom d'un dels personatges que protagonitzaven la història: en Canari, en Volivarda, en Paiús..., va ser així que la Laura va escriure el text que us reproduïm:

D'ON PROVÉ EL SOBRENOM DE CANARI?

Laura Vilà 4t d'ESO

Cap a l'any 1900, en una de les estades hivernals que Joaquim Ruyra feia fora de Catalunya, concretament a Tenerife, tenia per costum fer passejades pel port. Allà es dedicava a anar a xerrar amb els pescadors i gent del poble que trobava. Hi solia passar llargues estones en animades converses.

En una d'aquestes xerrades va parlar amb un personatge una mica especial, molt alt, prim, braços molt llargs, mans grosses, cara vermella cremada pel sol i cabell grisós. Portava una boina i una pipa. Li va preguntar a en Joaquim Ruyra d'on era, i ell va respondre "de Blanes, un poble de mar de la província de Girona". Es va quedar molt sorprès al sentir-ho. Li va dir que temps enrera havia conegut uns pescadors que eren de Blanes. En Ruyra, també sorprès li va preguntar com es deien, i va dir: "Volivarda, Paiús i València". Ell ja sabia qui eren i li va preguntar com es van conèixer.

Li va explicar que des de feia 20 anys es dedicava a fer transport de tabac a França, amb barco. En un dels viatges van trobar que s'acostava una tempesta molt forta i, com estaven a prop de Barcelona, s'hi van haver de quedar cinc o sis dies fins que passés el mal temps. Un dia d'aquells passejant per la llotja per veure com feien la subhasta del peix, va apropar-se a dos pescadors que li van cridar la atenció pel seu aspecte graciós, i va començar a parlar-hi.

Van trobar-se alguna tarda, fins que un dia el van convidar a anar a Blanes amb barco, i com que li va agradar molt, va decidir que hi aniria cada estiu. En Ruyra, en arribar la primavera va tornar cap a Blanes i es va trobar amb aquell pescador que havia conegut a Tenerife, amb en Volivarda, en Paiús i en València, i moltes tardes sortien junts a pescar. Des d'aquell moment sempre que parlaven d'ell o el cridaven, ho feien amb el sobrenom de Canari, perquè era de les Illes Canàries. Aquest fou l'origen del seu sobrenom.

Imatges de Blanes a començament del segle XX

A TOTA VELA

El crèdit de vela ja té sis anys d'història (1998/2003)

Álex García i Alejandro Ibáñez

Des del curs 1998-99, els alumnes d'ESO tenen l'oportunitat de fer un crèdit variable de vela.

Tot i que el crèdit de vela s'ofereix des del curs 1998-99, anteriorment es feia el que s'anomena bateig de mar. El bateig de mar és una activitat que organitzava el Club de Vela i que consistia a fer una sessió de 4 hores d'introducció a la vela lleugera. Durant un matí, els alumnes aprenien algunes nocions de navegació i les parts d'un vaixell de vela, i a més, feien un passeig per mar, és a dir, navegaven una estona amb un monitor.

Els professors d'Educació Física, l'Àlex Cugota i l'Albert Felip, tenien coneixement d'altres instituts que feien cursos de vela. Tots dos i l'Àngels Gallego, professora de Ciències Naturals, conscients de la necessitat d'acostar el mar als alumnes, es van animar a organitzar el crèdit amb el suport del Club de Vela de Blanes.

El crèdit es fa cada dijous a la tarda a les instal·lacions del club, durant el primer i el tercer trimestre. El segon trimestre no es fa perquè hi ha més probabilitats que faci mal temps. Consta de 20 hores de pràctica i 10 de teoria. La pràctica es fa en dos nivells. El groc (2n ESO) es fa amb unes embarcacions que es diuen raqueros, i on van de 6 a 7 alumnes a més del monitor. El nivell taronja es fa també amb els panchitos, que són individuals. També hi ha els 420, que són de dues places. Els alumnes estan federats i, si aproven, obtenen la titulació de la Federació Catalana de Vela.

Els primers anys, no hi havia prou monitors, per això els professors havien de col·laborar en tot. De mica en mica, es van anar engrescant i ara, l'Àlex i l'Albert ja s'han tret el títol d'instructors. Tres alumnes de la primera promoció, la Maria Valls, en Xavier Martínez i l'Ivan Ramos, han anat ajudant i, com que tenen moltes hores de navegació, ja poden fer el curs d'instructors.

Els alumnes van ser protagonistes d'un programa de TV3, *L'Escola a Casa*.

Per fer el crèdit calia diners. Primer van buscar patrocinadors, però no els va fer falta perquè l'alcalde va subvencionar tota l'activitat. Aquest curs, l'Ajuntament ha retallat la subvenció i els alumnes han de pagar una part del curs.

Després de sis anys, els profes i els alumnes que han après a navegar se senten orgullosos de viure aquesta experiència.

EL TINENT D'INISHMORE

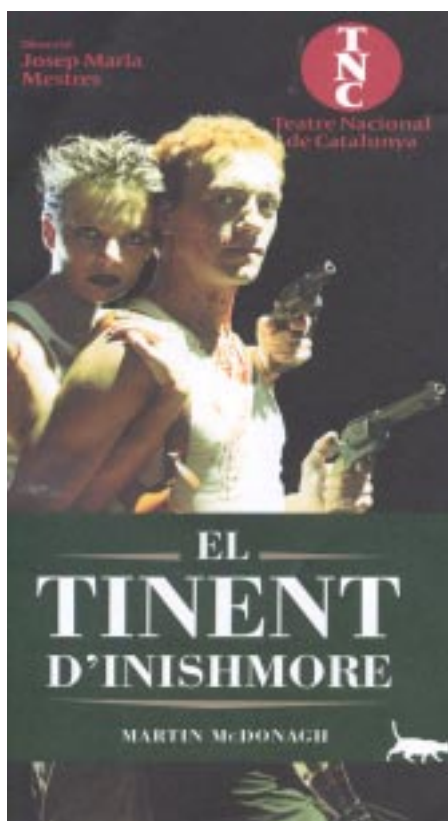
Sergi Maresma, Edgar Marín, Dani Muñoz i David Sánchez

El passat dia 18 de novembre, els alumnes de batxillerat van anar al teatre. Els professors responsables que els acompanyaven eren la Fàtima Puigdevall i l'Assumpció Vaquer. Cap a les 15.15h de la tarda, van anar al Teatre Nacional de Catalunya a veure l'obra *El Tinent d'Inishmore*, l'autor de la qual és Martin Mc Donagh i el director, Josep Maria Mestres.

Què en diu el director del muntatge?

El tinent d'Inishmore és una comèdia salvatge, una sàtira negra, negríssima sobre l'absurd del terrorisme i, per extensió, sobre la desraó de la violència. Un text políticament incorrecte. Hi ha sang, tortures, assassinats... I hi ha animals que són com persones i persones que són com animals. [...]

El tinent d'Inishmore toca un tema molt seriós: la violència com a mitjà èr aconseguir uns objectius. I ho fa posant al descobert la buidor ideològica i moral, la sensibilitat malaltissa dels executants de l'horror. [...] Josep Maria Mestres (tríptic informatiu de la representació al TNC)

Cartell de l'obra

Què n'ha dit la crítica?

McDonagh ha escrit una obra que arrenca com una comèdia rural irlandesa i acaba sent un espectacle tremendista, sòrdid i grotesc, emparentat amb el *grand guignol* més radical. [...]

(Gonzalo Pérez de Olaguer "*El tinent d'Inishmore*, una comèdia truculenta", *El Periódico de Catalunya*)

El lenguaje dramático de esa comedia de la crueldad extrema tiene referencias obvias en el mercado del espectáculo. Quentin Tarantino y David Lynch. O Peckinpah y Monty Python, como anota certeramente Marcos Ordóñez, en el prólogo a la edición de la obra (Proa, 2003). Ya saben: violencia a borbotones y un humor brutal y sin cortapisas. McDonagh construye un formidable campo de paradojas. El más sañudo terrorista llora a lágrima viva la pérdida de su gato. [...] (Joan-Anton Benach "psicópatas carniceros", *La Vanguardia*)

Què en diuen els alumnes?

La vaig trobar excessivament irreal.

M'ha semblat una obra pesada tot i que hi ha hagut moments divertits i còmics.

Un argument molt bo per criticar, però amb una idea una mica buida.

Obra molt interessant, però violenta.

Un gat és més important que un home.

És una obra amb la qual es juga amb la morbositat del sadisme.

Violentament pacífica.

Moltes morts injustificades.

És molt sanguinària i agressiva, però val la pena veure-la.

És una obra no apta per a gent que se sobresalta fàcilment.

Una bona crítica amb humor negre.

GREGUERÍAS Y MICROCUENTOS

Ana Romeo, profesora

En el crédito variable de «Taller de escritura», hemos trabajado algunos textos “especiales” que tienen en común la brevedad y el ingenio, la capacidad de sugerencia y la intuición. Y como muestra, aquí tenéis algunos ejemplos de greguerías y de microcuentos.

Las primeras se las inventó el escritor vanguardista Ramón Gómez de la Serna, y según él, eran la suma de metáfora + humor. Y de los microcuentos, no diré mucho más de lo que su nombre ya deja bien explicado. Sólo que no son propios de escritores vagos y que exigen astucia y tiempo en la escritura e intensidad en la lectura.

greguerías

El libro de matemáticas es el que siempre tiene problemas.

CRISTINA CATALÁN

El queso grullero es una esponja comestible.

El viernes es el inicio del fin (de semana).

El peine es un erizo sin vida.

A la tarta muda no le han enseñado a hablar (en la pastelería).

Al leer desnudamos el libro.

La lluvia sale de los aspersores del cielo.

Las estrellas fugaces son estrellas que se van de viaje.

MERCEDES LÓPEZ

El reflejo es ver el exterior, perdido en el interior del espejo.

El mechero es la llama de culpa que impulsa al fumador a encender otro cigarro.

El preso se avergüenza oculto tras unas sombras rayadas.

El viernes prepotente es el que no desea que lleguen los días festivos.

El peine es la casa de los desenredos.

MÍRIAN SERRAT

La oscuridad teme a la vela.

La lima es el sueño del preso.

Las palomas son aves que siempre se equivocan de lavabo.

ANA RODRÍGUEZ

Al pez payaso no le pega su oficio.

La jirafa es un vigía práctico.

El colibrí besa las flores.

Cuando el oso descansa, evoluciona a perezoso.

La babosa es la nudista de los caracoles.

El águila real y la imperial son nobles humildes.

Las palomas mensajeras cambiaron de opinión.

ERIC MAYER

microcuentos

MIS VECINOS

Mis vecinos son extraterrestres. Me observan. Constantemente. Entienden mi pensamiento. Saben que les tengo miedo. Se están acercando. Peligrosamente. Lllaman al timbre. Mi abuelo les abre. Sonríen y me regalan una muñeca. Es mi cumpleaños.

MI ABUELO

Él, contestando a mi pregunta, se ríe y con voz pausada y tranquila me explica: "No soy tan joven como desearías. Ahora ya no podremos ir juntos a pescar". Yo, criatura pequeña e inocente, con ojos llorosos le chillo: ¡Te odio, abuelo! Él detrás de mí, se une a mi llanto mientras salgo en busca de un amigo fuerte joven, inmortal.

ALBA LUPÍÁNEZ

Si quisiera podría...

Si quisiera podría irme a vivir a Brasil,
podría hacerme una casa en Borneo,
podría hacer un crucero por las Antillas,
podría viajar en un safari por África,
podría vivir en Sri Lanka,
podría cruzar con una excursión de aventurero el Nilo,
podría bucear por la Gran Barrera de Coral,
podría visitar la luna,
podría cruzar la montaña rusa,
podría cruzar el estrecho de Bering,
podría escalar el Everest
podría construir un zoo en Australia,
podría viajar por Papúa-Nueva Guinea,
podría vivir en Hawai,
podría bajar a la fosa de las Maldivas,
podría cabalgar por las estepas de Mongolia,
podría viajar por China,
podría ... ,
pero, como siempre, después de calcular el presupuesto, me doy cuenta de que no lo podría pagar.

ERIC MAYER

VISITA A CATALUNYA RÀDIO

Els alumnes en un estudi de gravació

Ana Rodríguez, 3r ESO

Dijous 30 d'octubre, els alumnes del crèdit variable de ràdio van visitar els estudis de Catalunya Ràdio, amb les professores Lourdes Domènech i Núria Martínez. Van anar amb tren de Blanes a l'estació de Sants de Barcelona. I després d'un petit trajecte amb autobús, van arribar a l'emissora, on els esperava la Marta, la responsable de les visites escolars.

La guia els va ensenyar com eren els diferents estudis de gravació, i els va respondre a unes qüestions que havien preparat a classe.

De 12.00h a 13.00h van assistir en directe al programa *El món s'acaba* de Xavier Graset.

Quan van acabar la visita, la Marta els va donar uns regals: un clauer, una enganxina i un punt de llibre.

EL PERIÓDICO A L'INSTITUT

Aquest curs els alumnes del crèdit variable LA PUÇA han participat en la campanya *El Periódico a les escoles*. L'activitat consistia a fer un diari en un matí.

Mireia Funes i Laura Ortigosa

El dia 3 de novembre, dos col·laboradors de *El Periódico* van venir al centre a fer-nos una xerrada en la qual ens van explicar les regles del que s'anomena el *Macrojoc*. Ens van explicar els passos que havíem de seguir per fer un diari. Ens vàrem repartir les seccions obligatòries, vàrem assignar els fotògrafs i els maquettadors i vam anar per feina.

El dia 11 de novembre vam estar tot el matí elaborant un diari. Aquests són els passos que vam seguir:

A les 8.30h, ens vam reunir per seccions i vam revisar i corregir els textos que havíem escrit la setmana anterior.

A les 9.30h, vam anar a l'aula d'informàtica i els vam passar a l'ordinador.

A les 10.30h, vam fer el descans.

A les 11.00h, vam fer la reunió de portada per decidir quines eren les tres notícies més importants. Mentrestant els fotògrafs feien les fotografies amb càmeres digitals.

A les 11.30h, vam començar a maquetar tota la informació en uns ordinadors portàtils i amb el mateix programa que fan servir al diari.

A les 12.30h, vam fer una valoració de com havia anat tot el matí. Mentrestant el diari s'estava imprimint.

A les 13.00h, ja havíem acabat la feina.

El diari que vàrem fer ha entrat en un concurs. No sabem si guanyarem.

POEMES I POSTALS

Redacció

El passat 18 de desembre, dia d'activitats extraescolars, es van lliurar els premis de les activitats de competició que es van dur a terme durant el matí, i també els de la 6a edició del concurs de poemes i postals de Nadal.

Els premis de les activitats esportives van ser per :

Futbol: Los PRO3 (1r) i los Galácticos (2n)

Escacs: Joel Dalmás (1r) i Mauro Arancio (2n)

Ping-pong individual: Adrián Alcaide (1r) i Jeroni Matas (2n)

Ping-pong per parelles: Adrián Alcaide-Jeroni Matas (1r) i Marc Roig-Miquel Toll (2n)

Els premis del concurs de poemes i postals van ser per:

En la modalitat de poesia : Gemma Sola (1r), David Onieva (2n), Cristina Catalán (3r)

En la modalitat de postal: Míriam Serrat (1r), Hiedra Rodríguez (2n) i Míriam Pérez (3r)

El jurat d'aquest any estava format pels membres següents:

Frances Estragués (director), Carmen Laplaza (ciències), Lourdes Domènech (castellà), Pedro Martín (anglès), Glòria Martínez (tecnologia), Josep Sánchez (català), Núria Grau (conserge), Maria Àngels Quintanilla (APA), Irene Fernández (alumna)

Míriam Serrat

Hiedra Rodríguez

Míriam Pérez

UN NADAL PER A TOTS

Són moments difícils,
no saps ben bé el que et passa.
Vols plorar, i no saps el perquè,
vols sortir, i no saps on és la porta.
Vols solucionar-ho tot, i no saps per on
començar.

Ja no saps el que vol dir la paraula
«optimisme»,
has conegut una nova paraula, el
«pessimisme».

Jo no sóc filòsofa, però et diré uns consells.
Converteix la teva llàgrima en un somriure,
l'eternitat, en una esperança,
el pessimisme, en optimisme,
la tristesa, en alegria,
l'esclavitud, en llibertat,
el negre, en blau,
la nit, en dia,
la por, en valentia,
la inseguretat, en seguretat,
la teva no autoestima, en autoestima,
no baixis, puja,
no caiguis, aixeca't,
no perdis, guanya,
mira endavant, no miris enrere.
Converteix la pluja, en sol, ho aconseguiràs.
El món està als teus peus, tot es troba en
l'estat mental.
En aquest nadal, valorem el que tenim,
hi ha molta gent a qui agradaria tenir un nadal
feliç.

NADAL PER SEMPRE

Nadal és la festa
més hipòcrita que conec.

Tot un any sense veure la família
i ara que és Nadal
perquè és Nadal,
tothom s'ajunta.

Ara que en tinc l'oportunitat,
aprofito per proposar,
però necessito l'ajut de tothom
per poder-ho realitzar:
fem entre tots,
que tot l'any sigui Nadal,
cada dia, tots junts,
primavera, estiu,
tardor i hivern,
NADAL ETERNAMENT.

Gemma Sola

Cuando alguna vez
te sientas solo
y veas a tu alrededor sólo vacío
y no puedas llorar, yo estoy contigo.

Cuando alguna vez
te sientas triste
y sientas la verdad, como una herida
y que todo está muerto, yo soy la vida.

Cuando alguna vez
no sientas nada
y quieras sonreír, pero no puedas
y quieras escapar, yo soy la puerta.

Y cuando alguna vez
te sientes lejos
y quieres regresar, y ser un niño
y volverte a encontrar, yo soy el camino.

David Onieva

Cristina Catalán

NADAL EN IMATGES

18 de desembre de 2003, activitats extraescolars

Xocolatada

Lligueta de futbol

Escacs

Recollida d'aliments

El joc de la botifarra

Treballs amb filferro

Balls de saló

Hip-hop

Kempo-karate

Malabarismes

Confecció de barrets

Nadales

Ping-pong

Postals de Nadal

Taller del riure

Taitxí

Xat nadalenc

Fotografia

Ràdio

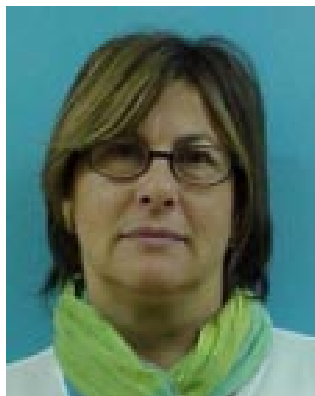

Lliurament de premis

Reportatge de Sergio Fernández, Sandra Gil i Esther López

AFICIONS CURIOSSES

4 PROFESSORS ENS HAN EXPLICAT LES SEVES AFICIONS

Fina Albertí

Jose Luis Miguel

Alfonso Sendra i Mónica Tapia

El «hobby» de la Fina és dibuixar i pintar. Fa retrats a llapis i pinta natures mortes amb pastels i aquarel·les. Tot i que va començar a dibuixar quan era petita, mai ha participat en un concurs.

L'afició d'en José Luis és el golf. Tot va començar fa uns dos anys, quan uns amics el van convidar a jugar i li va agradar. En José Luis va als camps més propers. Està en una federació de golf, perquè si no, no es pot jugar. Ens va explicar que aquesta afició no és gaire costosa. Només cal comprar el material bàsic: 9 pals i la bossa. Tot plegat costa uns 200 euros.

Francesc Juanola

José Cáliz

En Francesc és aficionat al caiac. Va començar fa 5 anys perquè un amic el va convidar un dia i li va agradar. Quan fa sortides, normalment va amb 5 o 6 amics perquè, si tenen un ensurt, es poden ajudar els uns als altres. "Sempre és millor anar en colla" – diu en Juanola.

José Caliz és un «motero». Li encanta anar amb la seva Honda Shadow VT 600. No pertany a cap club perquè diu que per ell anar en moto és una manera de sentir-se lliure. No li agradaria tenir l'obligació d'haver d'anar en moto en grup, els diumenges. Ell hi va quan vol.

T'ha costat molt aprendre el català?

Gladys Bonet i Montse López

Jennifer Figueroa
Colòmbia
No em costa gaire.
És una llengua fàcil.

Mohamed Elmaimani
El Marroc
Em costa poc
aprendre el català.

Alex Choubine
Rússia
Fa un any que sóc
aquí i la veritat,
m'agrada molt parlar
català.

Clara González
República
Dominicana
M'agrada aprendre
el català.

Rocío Cavagnaro
L'Argentina
Fa 6 mesos que
sóc aquí i em costa
molt aprendre'l.

RACÓ DIDÀCTIC

Mireia Funes i Laura Ortigosa

La Fina Albertí va tenir la idea de fer un racó didàctic, és a dir, un espai on es poden trobar articles de premsa d'interès per als alumnes. A més, ha destinat un espai a les notícies de ciència.

Va decidir fer-ho perquè pensava que era una manera d'incidir sobre l'alumnat amb més impacte visual que amb una simple recomanació. "És més fàcil de llegir alguna pàgina en concret, que no pas llegir un diari i

també perquè vegin la diferència entre un telenotícies i un mitjà escrit" va dir la Fina. Els articles estan exposats en el tauler d'anuncis del G-1. Tothom que s'animi a penjar informació només cal que contacti amb la Fina.

Mural sobre la cultura juvenil

LES TRIBUS URBANES

Alejandro Figueroa i Laura Vilà

Els alumnes de 2n d'ESO del CV «Joves Europeus» van fer una activitat sobre les tribus urbanes de Blanes: «skaters», feixistes, etc. Aquesta consistia a fer un debat a classe perquè cada alumne pogués dir amb quin grup s'identificava. Cadascun d'ells va haver de fer un mural explicant els aspectes positius i els negatius de la tendència escollida. Els alumnes no van voler posar-hi el nom per por de represàlies, segons ens va informar la professora, Mercedes Centrich.

Aquests murals van estar exposats diverses setmanes a l'entrada del G-1.

Arriben els universitaris

Mohamed Benazouz i Francisco Ríos

L'Emilio Tapia Pulgarín i la Maria Àngels Pujals Vilà són estudiants de la Universitat de Girona que han vingut al nostre institut a fer 70 hores de pràctiques del CAP (Curs Adaptat del Professorat). Assisteixen a algunes classes, als claustres i a les juntes d'avaluació. També es preparen per poder fer classes d'aplicacions informàtiques al cicle formatiu d'Administració i Finances.

D'esquerra a dreta, la M. Àngels, l'Emili i la Mercè Torroella, la tutora de pràctiques.

L'EMPRESA, FEM-NE UNA

Un joc de rol per aprendre

Juanmi López i Oriol Alarcón

Dimecres 3 i dijous 4 de desembre, els estudiants del cicle formatiu d'Administració i Finances van participar en un joc de rol de simulació d'empresa, a la biblioteca del centre. L'organitzava el Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya i la CPAC (Fundació Privada per a la Promoció de l'Autoocupació de Catalunya). L'objectiu del joc és muntar una empresa viable, amb el mínim de temps possible. S'hi juga en grups de quatre amb un tauler dividit en tres cercles: en el primer es defineix l'empresa; en el segon, es fa una previsió per saber si l'empresa és viable o no; i en el tercer, es fan tots els tràmits legals de constitució de l'empresa. Els jugadors es converteixen en personatges de rol, que creen una empresa. Això els ha d'ajudar per al crèdit de síntesi: tots els tràmits es faran legals, però no s'entregaran a l'Ajuntament. Vam entrevistar un grup de jugadors. Van valorar que el joc era interessant, llarg, fàcil i que ja sabien força coses sobre el que els havia d'ensenyar el joc.

Imatges de la jornada

Esther López i Jenny Romera

El passat dia 1 de desembre va ser el Dia Mundial de la Sida. Per això l'Ajuntament va muntar una gincana dissabte dia 29 de novembre per als joves. L'Ajuntament també va enviar una delegació de la Creu Roja als 3 instituts de Blanes per fer una xerrada informativa sobre la sida als pares i alumnes. Durant la xerrada, que va durar dues hores (21.00h a 23.00h), es va donar informació mèdica i es va explicar als pares com parlar de la malaltia als seus fills. L'endemà, el dia 3, una delegació de la Creu Roja va estar a la biblioteca per resoldre dubtes sobre el sexe i la sida. També van deixar preservatius per als alumnes.

SORTIDA A LA NEU

**Mohamed Benazouz
i Francisco Ríos**

Els professors d'educació física, Albert Felip i Àlex Cugota, han organitzat una sortida del 21 al 23 de gener a la neu, amb alumnes de 4t d'ESO. Estaran 3 dies fora de casa, a Andorra. En el proper número, us direm com ha anat.

Els teus òrgans poden salvar una vida

Xerrada sobre els trasplantaments d'òrgans

Sergio Fernández i Sandra Gil

Dos professionals que treballen a l'hospital universitari de Girona doctor Josep Trueta, el Dr. Gerard Maté, que és nefròleg coordinador de trasplantaments, i Teresa Morilla, infermera del servei de nefrologia, van venir el dia 21 de novembre, a l'aula 116, a fer una xerrada sobre els trasplantaments i la donació d'òrgans. La xerrada anava adreçada als alumnes de primer de batxillerat de les modalitats de ciències de la salut i tecnologia.

Des de l'hospital Josep Trueta es porta a terme la tasca de donar a conèixer tot allò relacionat amb els trasplantaments i la donació d'òrgans. A començament de curs, va arribar una carta al centre, on s'oferia la possibilitat d'informar-ne els alumnes de batxillerat. Com que a la matèria optativa de Biologia humana es treballa el tema, a la Carme Laplaza, la professora, li va semblar oportú de sol·licitar l'activitat.

Animals marins

Jenny Romera i Chiqui Aguilera

El pasado 14 de enero, alumnos de 4º de ESO del crédito variable «SOS animals en perill» realizaron una visita informativa al CRAM (Centro de Recuperación de Animales Marinos) situado en Premià de Mar. La visita se inició con una breve explicación acerca de los problemas que causa la captura de determinadas especies marinas y el modo de actuar de este organismo. A continuación, los alumnos visitaron las instalaciones adaptadas para la recuperación de los animales. Para finalizar, vieron una serie de diapositivas relacionadas con la conservación de las especies marinas.

L'ECOSISTEMA MARÍ

Sortida a
l'Escola del Mar

David Sánchez i Sergi Maresma

El passat dia 25 de novembre, els alumnes de 1r de batxillerat de biologia i ciències de la salut, acompanyats per l'Àngels Gallego i la Carme Laplaza, van fer una sortida a l'Escola del Mar de Badalona. Hi van anar perquè allà es treballen conceptes de l'assignatura d'una manera pràctica. Els alumnes van fer un taller per conèixer les característiques físiques i químiques de l'ecosistema marí i la seva influència en els éssers vius. Van visitar els aquaris, on es posen de manifest les diferents adaptacions dels éssers vius en els diversos hàbitats: sorra, roques, fons marins, etc.

**POSA'T EN EL
MEU LLOC**

Els alumnes de 2n d'ESO van anar a veure una obra de teatre a Malgrat de Mar. L'obra, que estava feta a partir d'experiències explicades per adolescents, es deia *Posa't en el meu lloc*. Era una activitat de tutoria pensada per treballar valors com la tolerància, la comprensió...

LLETRA JOVE publica treballs de LA PUÇA

Redacció

La revista LLETRA JOVE és un diari interescolar. En el número anterior, us vam anunciar que aquesta publicació s'havia interessat per alguns articles. Doncs, ara ja us podem confirmar

quins són els treballs publicats. El número 102 de LLETRA JOVE ha publicat l'article sobre Pinya de Rosa i el seu jardí i l'entrevista a Jesús Casals, exalumne i guanyador del premi de narració Josep Pla del 2003. I en el número 103, hi ha diverses ressenyes de llibres de lectura i l'entrevista a l'Ana Perea, exalumna i premi extraordinari de carrera.

Els autors dels articles seleccionats són: Alejandro Figueroa, Raquel Rodríguez, Alfonso Sendra, Laura Vilà, Jiajia Wang, Irene G. Ferrer, Jenny Romera, M. del Mar Framis, Aarón Luna, Ariadna Benito i Mireia Funes.

Si voleu fer un cop d'ull a les revistes, en trobareu alguns exemplars a la biblioteca.

RÀDIO ACTIVA guanya el I premi d'experiències Joseph Pallach

Redacció

El crèdit variable de ràdio ha guanyat el primer premi d'experiències educatives Joseph Pallach que convoca l'ajuntament de Figueres. Els premis es van donar a la sala d'actes de l'ajuntament, el dia 10 de gener de 2003. Van anar a recollir-lo el director del centre, en Francesc Estragués i la professora del crèdit, la Lourdes Domènech.

La marató de TV3

Sergi Maresma
i
David Sánchez

El passat mes de desembre, es van fer les

xerrades informatives sobre la marató de TV3. Aquest any, el tema eren les malalties respiratòries. Un metge va mostrar un vídeo amb testimonis que patien malalties i després va respondre les preguntes que van fer els alumnes.

Il·lustración: Alan Nieto

Texto: Adrián Alcaide y Gustavo Mellado

¿Qué, luchando contra el vicio?

¡Uff! ¡Qué cagada! Han instalado detectores de humo y cae agua.

EXCURSIÓN A TOSSA, cuidemos el medioambiente

Dani Muñoz y Edgar Marín

El pasado miércoles día 10 de diciembre del 2003, los alumnos de 1º de ESO participaron en una campaña de formación y sensibilización ambiental, organizada por el Consell Comarcal de la Selva. Los profesores que les acompañaron fueron: Àngels Gallego, Antonia Ariza, Jordi Molina, Jordi Massats, Assumpta Salellas y Lluís Ponsdomènech.

Aunque la salida se organizó desde el área de ciencias naturales, los alumnos tuvieron tiempo de organizar el trabajo que debían hacer en las horas de tutoría.

Durante toda la jornada (de 8:30h. a 17:30h.), los alumnos visitaron varios espacios e instalaciones gestionadas con criterios de sostenibilidad, que quiere decir con respeto al medioambiente.

Escoltant les explicacions del guia

Àngels Gallego, professora

La sortida a Tossa va ser alguna cosa més que una activitat de l'àrea de naturals. Com cada any, aprofitem la primera sortida del curs de 1r d'ESO per fer un treball en grups, coordinat des de l'equip docent, que resulta molt útil com a "assaig" per al crèdit de síntesi.

- A les classes de naturals preparem la sortida i proposem un treball individual (un dossier) i un treball de grup (un mural sobre la sortida).
- Formem els equips, en els quals hi ha alumnes dels tres grups.
- En una sessió de tutoria, prèvia a la sortida, fem una primera reunió en què es poden conèixer, fer unes activitats introductòries i plantejar idees per al disseny del mural.
- En una sessió de tutoria posterior, els alumnes valoren la sortida i elaboren el mural.
- A les classes de naturals, acabem de treballar el tema.
- Els murals que es presenten s'exposen al passadís de l'aulari de l'institut.

Durant les sessions de treball, apareixen les dificultats de treballar en equip, per tant els alumnes poden pensar les diferents maneres d'organitzar-se, les estratègies per resoldre les discrepàncies...

L'experiència d'aquest any, igual que la dels anteriors, ha estat molt positiva, i ens ha quedat també un bon record del dia de la sortida.

Cesc Serrat, narrador d'històries

Sergio Fernández, Sandra Gil, Esther López, Jennifer Romera

Dijous 8 de gener, en Cesc Serrat, un narrador d'històries, va venir al nostre institut i, durant dues sessions, va explicar contes als alumnes de 1r d'ESO. En Cesc va explicar tres històries («En Martí Caparrut», «Matriuska» i «Els Quatre Germans») amb tres tècniques diferents: la maleta d'imans, les il·lustracions en roba i els objectes.

Els alumnes de 1r participen en el taller de contes sobre interculturalitat i cooperació que organitza l'ajuntament de Blanes dins la programació dels recursos educatius. Aquest curs hi participen els tres instituts públics de Blanes i el col·legi Santa Maria.

L'objectiu del taller és ensenyar als alumnes com escriure i com explicar contes.

Cesc Serrat explicant un conte

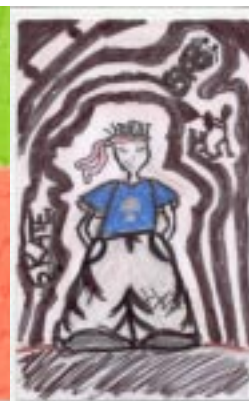
IDENTIFICACIÓ GRÀFICA

Els tutors de 1r d'ESO

Aquí teniu el resultat d'una activitat de tutoria que van fer els alumnes de 1r d'ESO. Aquesta consistia en el següent: cada alumne havia de dissenyar la seva targeta personal amb un dibuix que destacués el tret més rellevant de la seva personalitat. Quan tots les van haver acabat, es va fer un concurs per triar la més divertida, la més fantasiosa... Us presentem les més votades. Aquestes targetes es deixen a la classe i serveixen per assignar tasques.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

1. La més divertida (Cristina Álvarez)
2. La més rapera (Pancho Mellado)
3. La més currada (Maria Ruz)
4. La més fantasiosa (Antonio Sánchez)
5. La més esportista (Moisés García)

6. La més tendra (Mónica Blanco)
7. La més moderna (Irene Fernández)
8. La més romàntica (Neus Masferrer)
9. La més «pegotas» (Jacqueline Almeida)

Invasión en el Vilar

Albert Munera y Chiqui Aguilera

El pasado 24 de octubre de 2003, los alumnos de 3º de ESO hicieron una salida de tutoría, el destino de la cual era "El Paradís del Vilar". Salieron a las 8.30h y se desplazaron hasta el lugar caminando. Allí desayunaron. Luego, dedicaron el resto de la mañana a la práctica de variados deportes: fútbol, básquet, expedicionismo, etcétera. Según fuentes consultadas, no todos dedicaron el tiempo a lo mismo, algunos se adentraron excesivamente en las extensiones boscosas y acabaron perdidos. La misma fuente reveló algunos innombrables secretos. Regresaron en torno a las 12.30h.

UNA LLENGUA DIFERENT

Adrián Mateos i Aroa Cobos

L'Alexandra Roura és una professora de llengua de signes que està al nostre institut interpretant les classes teòriques d'un alumne sord de Cicles Formatius de Grau Mitjà d'Electrònica. Ella mateixa ens va contestar, molt amablement, una sèrie de preguntes.

Quant temps fa que ets intèrpret de signes?

Desde finals de Juny, que va ser quan vaig acabar els estudis i vaig obtenir el títol d'intèrpret, llavors vaig començar a treballar.

Per què vas voler dedicar-t'hi?

En un principi, vaig estudiar educació social a la Universitat de Girona. Mentre estudiava em vaig interessar en el llenguatge de signes i en tot aquest món. Vaig fer-ne un curs com qualsevol persona que fa anglès, francès... Em va anar motivant i volia conèixer més i aprendre'n més. Em vaig matricular a un cicle formatiu que es va fer a Barcelona per fer d'intèrpret i de guia d'intèrpret.

Quantes classes fas a la setmana?

Faig 14 hores setmanals. De dilluns a divendres. Tot i que l'alumne d'aquí fa més hores de classe.

L'Alexandra Roura, professora de llengua de signes

Sabem que dos estudiants del llenguatge de signes fan pràctiques amb tu...

Sí. Actualment faig de tutora de pràctiques de dues alumnes que fan el cicle formatiu de llengua de signes i, com que estan a l'últim curs, han de combinar les classes teòriques amb les pràctiques per veure com és realment una interpretació.

Quants intèrprets d'aquesta llengua hi ha a Girona?

A l'associació de sords de Girona n'hi ha 2, joestic a Blanes i hi ha una altra intèrpret també de Blanes.

Treballes en algun altre lloc a més d'aquí?

A les tardes treballo a la Creu Roja, complementant la feina.

És difícil, aquesta feina?

Necessita constància i concentració. Difícil? Com qualsevol altre, té tantes complicacions com totes.

Joves promeses

La Magda Sepulcre ha tingut una nena que es diu Mar.

La Montse Fors ha tingut una nena que es diu Paula.

Ariadna Benito, Gladys Fernández, Alejandro Figueroa, M^a del Mar Framis, Mireia Funes, Àlex García, Alejandro Ibáñez, Cristina Gómez, Monserrat López, Mireia Martínez, Laura Ortigosa, Dani Rincón, Ivan Romera, Alfonso Sendra, Mónica Tapia, Tamar Torralba, Laura Vilà

Chiqui Aguilera, Oriol Alarcón, Mohamed Benazouz, Aroa Cobos, Sergio Fernández, Sandra Gil, Esther López, Juan Miguel López, Sergi Maresma, Edgar Marín, Adrián Mateos, Albert Munera, Daniel Muñoz, Francisco Ríos, Jennifer Romera, David Sánchez

Edita: IES Serrallarga

carrer Joan Benejam, 1

17300 Blanes

Tel. 972 33 10 05

Fax. 972 33 70 02

DL: GI-1579-2002

Subvenciona: Caixa de Girona i APA

Coordinació: Lourdes Domènech

Col·laboració: Francesc Estragués

Assessoria lingüística: Assumpció Vaquer

Hipoteca Flexible

Estreni casa
i disposi de diners
per a nous projectes

ASSEGURANÇA
EN CAS D'ATUR
24 QUOTES
DE FRANC

Caixa de Girona
www.caixagirona.es